

EMAU

VAM
ŽELJMO

SREČNO NOVO LETO

št. 4 leto 2011

DNE 10. XII.

ZMAJIZMAJIZMAJIZMAJIZMAJIZMAJIZMAJIZMAJIZMAJIZMAJIZMAJIZMAJ
 zmaji so glasilo tabornikov Zmajevega odreda in izha-
 jajo ob pomoči vestnih tiskačev enkrat mesečno/prvi teden
 v mesecu, ko ima B turnus šolo dopoldne/.Zmaje finansira
 Zmajev odred iz neplačanih članarin.Z dovoljenjem se lahko
 ponatisne vsak članek, seveda s pripombo, da je od tod.
 Risb in drugega vložnega gradiva ne vračamo.Vloženega dela
 ne honoriramo, zato pa pohvalimo vsakogar, ki to zasluži.

Uredniški odbor:

Andrej Kozinc-Calimero-odgovorni urednik
 Jernej Jogan-Grizli-glavni urednik
 Žarko Pak in Gregor Kovač-Atom in Som-tehnična urednika
 Nikola Bešič-Zmaj-uvodniki, Lina Radović-Zmajopis,
 Jana Hamrla-Vidra-Kronika, Som-Glasbena stran,
 Matej Kovač-Hrast-strokovni članki, ostale članke zbira
 tov.glavni.

KAZALO:

naslovnica.....	1
ta stran.....	2
uvodnik.....	3
fantek iz sladkorja.....	4
živo blato.....	4
čarobne čopke.....	4
izlet vrhnika bistra borivnica.....	5
pravljica za naše MČ-ke.....	6
spis.....	7
zmajevske vesti.....	8
kronika.....	8
odisejeda.....	9
premagovanje ovir.....	11
orientacija ponoči.....	10
popust na jž.....	10
razpis orientacijskega tekmovanja.....	12
zmaji zmajijo.....	12
rukopis.....	14

pri porodniških težavah teh zmojev so pomagali:uredniški
 odbor, pridne košutnice, hudobna močja, zaljubljena dolores,
 trezni duško, lepa boštjan, jure, zapeljivi fon, košarker
 smo, zoprni šimpanz, vrli mladinci s ks prule in
 in vsi, ki so v teh težkih trenutkih mislili nanas.

KLJUB VSEM TEŽAVAM SO ZMAJI ŠE VEDNO KVALITETA;

danes smo natisnili:

297

izvodov

S L A B I Č I

Vsepo vsod sami slabiči, na vlaku sami slabiči, v jami sami slabiči, no v rov - en trop slabičev, grem skozi pasažo in pohodim slabiča / da ga nisem sfaširal - hudiča! /, za kapnikom se tudi skriva eden, pa slabiči vrh stene, pa slabiči na taborniškem sestanku, pa na tiskanju.

Tako me že nekaj noči, v šnu, preganjajo ti zlodeji. Nekoč smo bili Zmaji strah in trepet taborniške srenje. Strašili smo vse povsod, največkrat pa na tekmovanjih. Tam smo delali zgažo in pobirali prva mesta. Tako je bilo na ROTu, na mnogobojjih, pa, katerikrat tudi na mnogobojjih MČ. Ampak ti MČki niso in niso pobrali ravno vsako prvo mesto. Modri inštruktorji/to smo tisti, ki nas je stalno poln gobc, efekta pa nič/smo mleli kaj sedaj storiti. Sam zlodej se je vmešal in kot bacil, zasejal med nami kot bacil pogubno idejo: ah, saj pri MČ kih nikoli nismo bili dobri. Tako se je rodil izvirni greh našega odreda. Lanes kot greh smrdi, smrdi! Sejemo, politiziramo, razmišljamo, govorimo, organiziramo, ocenjujemo uspešnost akcije/delo velikodušno prepuščamo - mlajšim samo ti tega ne razumemo prav dobro/. Razvijamo vedno nove in nove taborniške programe. Njegove oblike si izmišljujemo s tako hitrostjo, da jih proti pozabljam. Klasične oblike pa smo pozabili že leta ... Sicer pa se je najbrž lažje izmisliti nov program kot pa izvesti starega. Pri tem je tudi tabornik celo vodnik in načelnik lahko vsak, ki se mu ljubi ali ne ljubi živeti na tem svetu. Tako nam že danes niso tekmovanja/razen ROTa/ in klasičen program niso važne. Jutri nam ne bo pomemben niti ROT niti razvoj programa. Naše ambicije bodo potešene zgolj s tem, da smo, ker po principu kolesa zgodovine, ne sme biti vedno isti najboljši in pojutrišnjem... Morda bo Sivi Volk...

Biti ali ne biti, je zdaj že vprašanje. Kupiti strup za slabiče in njihove advokate, nabaviti pulfer in razgneti sodrgo, ali bežati pred njimi, stalno bežati. Sicer pa, kaj pomeni beg? Ali pa postati slabič in tuliti slaboumno z volkovi, kot nas učijo v šoli ali dajejo slabe zglede puhli zgledniki.

Brez sestankov, okroglih miz ali dolgih debat moramo račistiti, vsak pri sebi, kaj pričakujemo od taborniške organizacije. Ali naj bo to družba, kjer bomo premagovali vsak svojo osamljenost, našli vedno dovolj kramljavčkov in zanimivih tipov. Pa bomo z njimi hodili kdaj, pa kdaj na izlet ali piknik, pa po sestanku na prepovedano pivo. Ali smo se že kdaj vprašali, kaj nam pomeni narava. Ali smo se že kdaj vprašali kaj smo na taborniškem izletu doživeli, kar ne bi nikoli doživeli na šolskem izletu, ali na počitniškem pikniku.

Jelko Urbančič - Ata čuk

V interesu stabilizacije je dal veliki šef direktivo, da je treba verčevati s papirjem. Tako je dovoljeno tipkenje Zmajev le z najmanjšim razmakom, pri čemer morajo biti vse vrstice polne. Uganite, kakšna bo naslednja stabilizacijska direktiva, da naj pišemo med vrsticami, ali da naj črtamo slabe članke.

Seveda smo se zbrali eno uro pred odhodom vlaka - kot vedno? Do Slov. Bistrice pa nismo mogli iti peš. Predvidevali smo, da bomo hodili slabih 5 ur, a smo slabo predvidevali. 5 ur se je vleklo v 6, 6 v 7 in v trdi temi smo prišli v Rusko koč. Tu pa nas je prijazna luxuz kuharica neznansko prijazno sprejela, saj je vedela, da taborniki ne morejo spati na mizah in klopah in rezervirala nam je koč nekaj milj stran. Potem nas je še bolj prijazno postavila pred vrata. Temu je sledil nočni pohod. V najbližjo koč smo prišli sveži kot ribe iz konzerve. V koči se je vršila velika kupčija. Nejc je namreč prodal baretko za 500.00 din, na Poljskem pa je Neica ta baretko stala 20.00 din. Potem smo šli spat. Kljub utrujenosti smo še dolgo v noč klepetali in ko smo skoraj zaspali, smo zaslišali grozljive kribe. Kot, kri! Bili smo strašno razočarani, čeprav smo pričakovali vsaj umor, a smo ugotovili, da teče Neicu kri iz nosa zaradi krivega leta superge. Če bi prišlo do nočni tišini, bi slišali med drugim tudi več glasen koncert trobil.

ŽIVO BLATO

Zjutraj so nam postregli z dobrim zajtrkom in fantek iz sladkor=čar se je kot vedno basal kot praši. Brez prestopa smo hodili nazaj do hotela na Archa, kjer si je na smrt utrujeni Sebastjan privoščil cel liter pijače. Pri potju je bil Nikola zelo zavzet za zbiranje zelenih kamenčkov in zato smo mu vsi pomagali. Delfini so ta dan naredili koristen spoznanje. Boris so zamenjali nahrbtnike. Sebo je zaradi prevelike količine hrane kljub stabilizaciji sredi poti omedlel. In skoraj padel v potok, tako, da smo mu morali odvzeti nahrbtnik. Nikola je bil že na koncu svojih moči /psihičnik/. Saj ni čudno, če je bil poleg njega Sebo in ne Bar=bara /zadnji del starke je čedalje bolj čisto Umše/. Izgledalo je, da nekateri še niso odklopili energije in so jo trošili z zavezovanjem nič hudega spremenjujoč ljudi skupaj. Pri koči na Pesku smo se razdelili v dve skupini. Svoje je vodil Sebo, drugo na Boštjan in Nikola. Nejc je prevelik, da ga bomo po bližnjici in temu je sledilo strašno močvianje z živim blatom, v katerem nas je nekaj skoraj utonilo. Kočli nas je vse čofotalo in klototalo in od časa do časa je kdo pred tabo izginil. Bili smo srečni, če se nam je ugreznilo le do kolena. Vedno bolj se je temnilo. V najhujši temi smo prišli do hudarnika in se ubijajoč po njem počeli štet do 250. Tik pred našim ciljem /Rubiško koč/ sta se Nikola in Boštjan odločila, da gresta na pomoč Sebotovi skupini. Uganite kdo je nosil Boštjanov nahrbtnik, saj ni težko! Dolores je strašno skrbelo za Boštjana in kdo mislite, je bil v skrbeh za Nikolo? Dolores seveda ne. Zvečer smo se zabavali ob taroku in protovili smo, da bo imela Sonja veliko nesrečo v ljubezni, saj je venomer zmagovala. Če poznate star ljudski pregovor, boste vedeli zakaj. Sebotu pa strašni dan še ponoči ni dal mira in slišali smo strahotne vzhajalaje /počitek, ah, oh, av, ustavimo se/. Ko je v spanju prisopihal do koč na Pesku, mu je poč dala svoj mir. Je stalno sledite novica, lahko uganete, traven koga je spala M.U. in zraven koga M.B. /obe sta članici voda H-/. Sredi noči se je zaslišalo klototanje in to je bil Nejc, ki je pil mineralno vodo radensko, saj ni čudno, če je na porabljen pri spanju toliko energije.

ČAROBNE ZVERI

Zjutraj je Duško izjavil tole /citiram/. "Lenske so zveri, ki kalijo človeku nočni mir." To ni prav nič lepo o njega, čeprav priznam, da ima dolno prav. Zelo pozno smo se odpravili iz koč. Zunaj je nas je skoraj opihnilo. Bihalo je tako kot na Blegošu pred nekaj meseci /spis: praši, sadizem/, le da je tukaj edino fantek iz sladkorčka stal trdnj na tleh in bilo se je bolj mrzlo. Na čestiti je bila tudi strahotna poledica. Ko smo prišli na gozdno pot, je bilo malo bolj. Soja in Barbaro so kopki, ki sta si jih naredili

opazovali fantka iz sladkorčka, kdaj se bo stopil. Dokaj kmalu smo prispeli do prvih hiš Kisljinje. Do centra Kisljinje smo rabili še pol ure, predokaj čudnih poteh in na beli dan smo prišli sredi nekega privatnega ozemlja. Ta oj smo poskušali avtobusno postajo in jo najprej falili. Fantek iz sladkorčka, ki je bil pravilno poučen o tem, da so poleg avtobusnih postaj tudi gostilne, nam je takoj izvolal avtobusno. Tu smo ugotovili, da je le še nekaj minut do odhoda avtobusa. Šeota in njegovih še ni bilo in zaradi tega smo se morali voziti z dvema različnima avtobusi, da smo prišli v Celje. V kraju kjer smo prestopili, smo se šli žate in nekateri so se res po prašičje pohodili. No, v Celju smo porabili še zadnje dinarčke in se odpeljali domov. Na postaji pa še BU+A-HI in nasle=dnji dan smo izlet uspešno zaključili v kinu, kjer smo gledali prav srhljiv film Variola Vera.

Postkočna uš in šimpanz

P.S. Če še niste ugotovili kdo je fantek iz sladkorčka, vam zaupava daje to Duško.

IZLET VRHNICA-BISTRA-BOROVICA

Ob 7^h smo se zbrali pred OS Ledita. Padal je dež in zato smo do postaje porabili kar 15 minut. Avtobus je pripeljal kot naročen, tako, da smo bili v četrt ure že na Vrhniki. Tu se je Nejc skoraj zgubil, ker na zemljevidu ni imel Vrhnike. Končno nas je rešil iz labirinta cest. Nejc nas je s hojo mučil četrt ure, tako, da smo ~~KXXX~~ utrujeni prišli v Bistvo. Tu smo imeli prvi počitek. Po počitku, ki je bil dolg kar par minut smo si odšli ogledat tehnični muzej Slove=nije. Tarta za vstop je stala 15 din. Ko smo vse to opravili, smo odšli v lesni muzej. Natančno je prikazoval razvoj žag od začetka in do današnjih tovarn, ki jim pravimo žage. V steklu pa so bile tudi makete žag. Zanimja pa je imela celo ljudi in razne stroje. Moram pripomniti, da se je Nejc tu že tretjič smotil, tako, da smo si sprva ogledali pol muzeja, kar smo kasneje nadoknadili. Za lesnim muzejem smo si ogledali živalski muzej. V tem muzeju je bil na koncu tudi ris, mislim pa, da to ne spada v živalski muzej Slove=nije.

Nejc se je tudi tokrat po čudežu/ znašel in nas pripeljal v lovski muzej. Tu smo videli muške in naboje. Potem pa smo odšli v kovaški muzej. To je bila kovačnica in v njej razni izdelki iz železa, ki so ga kovali. V tehničnem muzeju ni bilo nič kaj pametnega/razen starinskih koles/, sploh pa me je razočaralo to, da ni bilo v muzeju več prvega helikopterja na svetu. Nejc nam je potem pustil 10 minut predaha, potem pa nas je četrt ure mučil s hojo v Borovnico. Tu smo zaradi neustreznega prihoda potniškega vlaka, morali na avtobus.

udeleženec izleta: Boštjan Vojančič

PRAVIJICA ZA NAŠE Mčke

načrtovanje iz prejšnje štete

-Nejc in njegov sendvič-

Ne hčere, ne sina, po meni nebo
dovoj je spominamo pasmi, pojo

A to ni bil nekakšen neprijeten hrušč, ki je tako nastajal, temveč enakomerno zvoneče šumenje kot v gozdu poletij. Za nekaj skokom sta bila bližje svojemu cilju. V mislih sta že načrtovali svojo z vsemi sladkostmi prenapolnjeno težko življenje. Kmalu sta si zgradila hišico na robu gozda, njun topli domček. Po 21 mesecih so privlekli na svet mali nosorožci, popolnoma podobni staršema, 2 od njih/fantek in punčka/pa sta imela na glavi edle kronice, ki dobro hranili in gazerani/nejčev izraz/pijačah so otroci bujno širili, daljšali in nekoliko višali. Stanovanje je postalo preozko in zato so odkupili še montažno hišo Marles. So jo ročno sestavili vsega čola večši štajerski zidarji. Bili so pravi pravcati mojstri svoje stroke. Nosorožci pa so vstrajno stali. Ko se je njih starost že nekoliko povečala v drugo desetletje, so se starši odpravili na krajši izlet v Slovensko Bistrico, kjer so otrokom kupili barvanko in 12 okrašenih barvic. Takrat naprej vsak večer barvajo/pridno/. V kolikar kasneje so vrtcem odšli na ekurzijsko v alpski svet. Med ogledom Vrat so zili razpote, ki so jih imeli na moči. Njprej so mislili, da je netopirček, ker ni bil obločen v modro so ga povprašali kdo je in kaj počne v skalah? Znavlušenjem jim je razložil, da je alpinist. ... Za konec pogovora je iz svoje popotne malice izločil sendvič s kumizami, ki je začel veselo poplesovati. Mladi nosorožci so se temu zelo čudili in zaprosili so jim, da en griz sendviča, pa jim je ustregel in ko so porušili sendvič so v sebi začutili čarobno moč. Kot n. Pepe so se z lahkoto odcepili od tal in poleteli med oblake. Ob viđenju tega prizora so tovarišice vzgojiteljice začele pretežno cviliti. Nosorožci so vedeli, da se jim ne more prapetiti nič huđega in svoj polet so veselo nadaljevali. Tuda kmalu je začela moč sendviča jenjati in nosorožci so začeli padati v veliki globini pod seboj, so zagledali ogromno barje, na robu katerega je bilo majhno lepo belo/2/mestece z hribčkom na sredi. Na srečo se je nosorožcem uspelo spustiti na južni rob mesta, pristali so v majhnem zaupčverjenem vrtu. V tem vrtu je stala graščina in nad njenimi vhodnimi vrati je z velikimi črkami pisalo: NILSKI KONJ D. Nosorožci se tega niso prestrašili in vestlo so začeli fotati po blatu. Kmalu so opazili, da niso sami, saj jim je delal družbo velik blaten /12/ nilski konj. Ta nilski konj z imenom D. si je veselo prepeval najnovejšo popevko /Novi fosili..../ in se basal z različnimi dobrotami.

Sonček je imeno

trava je zelena

blato je slano

barvice so

-se nadaljuje

in Nejc in Sonček in graščina

INTERVJU INTERVJU INTERVJU INTERVJU INTERVJU INTERVJU INTERVJU INTERVJU INTERVJU INTERVJU

ZMAJI: "Intervju..."

DADO: "Ja s kom ... pa misliš narest ta intervju?"

ZMAJI: "A...boš že videl...!"

DADO: "Ne ne, ne seri...boš intervju napisal, še bo stenožja."

ZMAJI: "Ne, to bo mogoče izdati, če bo primerno za javnost."

ZMAJI: "Zekaj?"

DADO: "... bom pol jaz prepovedal...!"

ZMAJI: "Kaj meniš o današnjem tiskanju?"

Dado na vprašanje iz principa ni hotel več odgovarjati, zato je v tej številki intervju nekoliko krajši.

DODATEK ZMAJEPISA DODATEK ZMAJEPISA DODATEK ZMAJEPISA DODATEK ZMAJEPISA DODATEK ZMAJEPISA

GEOMORFOLOSKI IZLET NA BOČE

Že navsezgodaj smo se zbrali na železniški postaji in razočarali Aleša, saj smo bili sami Lčki. Kljub temu smo bili vsi veseli in smo se pogumno podali dogodivščinam naproti. Ko smo, izstopili iz vlaka, ki nas je pripeljal v Poljčane, smo se "brzinom blu reiserja" podali proti samemu vrhu Boče. Med potjo nam je Aleš z geomorfološkimi teorijami razvedril vzdušje, saj smo se ob tem jako zabavali. Matjož si je med potjo po nesreči vrgel konzervo na glavo - uboga konzerva, sigurno jo je bolelo. Ko smo prošli na vrh, je bila koča zaprta. Prekleli smo Poljčansko PD, pojedli vsak svoj sendvič in popili vsak svoj Frutek. V dani situaciji se je Aleš hitro znašel in se odločil, da se bomo raje podali od Sentjurja proti Podčetrtku. Zelo hitro smo napredovali, dokler ni prekrižalo naših načrtov nekaj nepričakovanega: sredi divjine je pred nami zasijala gostilna. Ta nadloga nam je podaljšala pot za dobro uro - bog ji odpusti, mi ji ne! Ko smo nadaljevali pot pa smo prav kmalu našli na čudnega domorodca. Z njim smo se zapletli v zanimiv pomenek; motilo nas je le to, da smo mu morali vsako stvar ponoviti petkrat, pa še tedaj je odgovoril o neki čisto tretji stvari. Potem smo mu še 10 minut razlagali, da je gluha. Odgovoril pa nam je, da nas ne razume, ker je gluha. Po kosilu, za katerega smo si privoščili vsak po 2 Frutke, smo prispeli v Podčetrtek. Izkazalo se je, da je bilo kosilo že večerja, saj so se kazalci na uri že bližali sedmi uri. Ob vstopu v vlak, nam je Aleš razložil vpliv flišnih predelov na nerazvito kmetijstvo. V Celju smo obiskali še Nasufyja Nasufa, ki ima letam slaščičarno. Privoščili smo si tudi vsak po ketr bakljev. Ob prihodu v Ljubljano smo se razšli z gromkim: BU-A-HI, MI SMO ZMAJI!

Pero je sukal Balkon, vod Skunki
spis pa vkupzložil Šimpanz, vod Legionarjaci

P.S.: Še veliko takih akcij!!

udeleženci

13. 11. ČET Eebri so odšli na danee, sedem jih je kurilo s
nje in se drugače zabavalo.

Podgane so s štiri dočelezile izleta na Jakob,
pa jim ga ni uspelo doseči

Kenguruji so šli v Bistvo od koder se jih je vseh 5 tudi vrnilo.

Delfini in Morski psi v Metliki niso našli
nega prostora

21. 11. ČČT Delfini in M. Psi ponovno niso našli tabornege prostora, tokrat v Mozirju.

TČ ved Jagode, Lisjak, Ožla, Marjetice+ vodniki
21 vrlih tabornikov se učivalo v peli palčink
in soncu na Mengeški koči

vođa Mušnice in Detli-Duško so se vzpeli na Katarino in tudi pekli palačinke

Tčl Stane je s Komarja in Juretom -ol Matjaževo
jamo, vendar je nič našli

ČV Kresnice in Barbara pa so v družki z
Medzami in Indijankami in še nekaterimi odšle
na Zbiljsko jezero in prav tako pekli palačine!

Ta dan proglašamo za dan palačink.

27.28.29. 11 20 še v temni noči so se zbralo okroglo število 20 ih TTjev ter se odpravilo na Pohorje, ki so ga seveda premagali

20. 11. ČV dva raka in Nikola sta se napotila iz Kamnika
na Trojane

PROGRAM PROGRAM PROGRAM PRO GRAM PROGRAM PROGRAM PROGRAM PROGRAM PROGRA

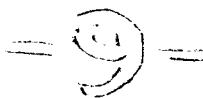
11. 12. ČČT Kenguruji se bodo podali v Polhov Gradec in okoličnice, kjer bodo kurili ognje idr., zberejo se ob 8. uri pred OŠ Ločino

TČ Lisjaki se bodo odpravili na Lubnik, kjer se bodo zabavali...

Čv Mufloni bodo šli v Vilenico

18. 12. Čv Indijanke in Delfini bodo odšli v jame
ČČT Bobri- izlet na sv. Miklavža, zbor ob 6⁴⁵ na OSI
Morski psi in Delfini bodo iskali E6, Klana-
Podgane bodo odšle neznačo kam

18. 12. TČ četni lovski izlet na Ménino planino
25. 12. TČI tekmovalje v orientaciji v mednem. Razpis je v
teh Zmajih

PROGRAM PROGRAM PROGRAM PROGRAM PROGRAM PROGRAM PROGRAM PROGRAM PROGRAM

in še kratek spis:

OBISKUJAMO DOUBRAVNA MOZIRJA

Ura je 5³², železniška postaja še spi v svojem jesenskem snu, ko se naenkrat.. zasliši krik: "Aaaaaaaiiiiiiii. STOP!" 5 mlađih tabornikov ZO presenečeno, vendar brez strahu pogleda proti o,3 murenčku, ki je priletel na postajo. Fant je od samega navdušenja iz katerega odreda je. Čakal je Mčke, kakor je sam izjavil. Nekako smo ugotovili, da je iz odreda močvirskih tulipanov. Kljub dolgotrajnemu čakanju je bila udeležba porazna a hkrati stabilizacijska, saj je ČČT tako prihvatila težke denarce. Zagnali smo se proti blagajni, kjer je blagajnik skoraj cel teden računmal ceno vozniš kart do Lelca. Zaradi težkih nahrbtnikov, nas sprevodnik skorej ne bi spustil na avtobus. Na srečo pa smo zbrali še nekaj dodatnih penězov in se ukrcali. Vožnjo smo, zahvaljujoč rezervacijam, udobno preспали. Pripeljali smo se do Lelca, kjer smo za 2,3876 sekunde zamudili avtibus za Mozirja. S solzami v očeh smo začeli jesti Alpi čokolado, ki smo jo združenimi močmi kupili v supermarketu blagovnič. Ubogi Alpi ni mogel reči niti am in že smo ga pobrusili. Končno je le pripeljal avtobus in nas potegnil do Mozirja. Izstopili smo in se odpravili proti občini, kjer naj bi zvedeli vse o okoliških tabornih prostorih. Na vratih občine je pisalo: zaprto. V težkih trenutkih smo se obrnili na moža postave, ki nas je zapotil ki izvira podatkov, ki smo jih iskali. Po daljših zapekljajih smo prišli do vrat na katerih ni pisalo zaprto ampak Pečnikar. Vrata nam je odprla deklica na kateri je Fon st. Rozabil oči/najbrž mu jih bo poslala po pošti/. Deklica nas je napotila k nekemu drugemu Pečniku. Po pol ure smo prištopali do naš cilja, k gospodu Pečniku. Velike čruda smo imeli s Fonom, ker smo morali potoležiti njegovo nesrečno zaljubljeno srce. Lovariš, ki smo ga imeli čast spoznati nam je nudil obilo snovi za plodno debato, vendar smo le našli čas za ogled najlepšega tabornega prostora v bižnji in daljni okolici. Bili smo zelo utrujeni in imeli smo še nekaj denarja, zato smo se spet peljali z avtobusom. Taborni prostor je bil res enkraten; ima že napeljeno elektriko, zgrajeno kuhinjo s hladilnikom, vodnjak s pitno vodo, visok, kriv in kičasto okrašen jambor. Poleg tega, da tabor ne izgleda prav nič tabornišk, ima še to napako, da je treba za uporabo kuhinje odšteti bridke denarce.

Napočil pa je tudi trenutek bridkega slovesa od gostoljubnega tovariša. Avtobus je pripeljal kmalu in še sedaj smo hvalježni tov. šoferju, ki nas je varno pripeljal v naše rodno mesto. Ko smo premlevali spomine na prečudoviti izlet, nismo mogli kaj, da se ne bi spomnili čudovitih latrin z raznobarnim skret-papirjem v Mozirju.

ORIENTACIJA NO

Med osnovne taborniške veščine, ki jih morajo vsi taborniki poznati, je tudi orientacija. Če samo ime nam pove, da se orientacija nanaša na to, kako se orientiramo, je vidljivost majhna in sploh vladajo nekatere posebni pogoji. Z nočno orientacijo se srečamo pri nočnih pohodih, če nas na izletu ujame noč ali če se izgubimo in ne najdemo poti nanaj. Pri orientaciji ponoči si lahko pomagamo prav tako s kartami, kompasom, delo pa nam otežuje zmanjšana vidljivost/nerazpoznavnost terena/. Dobro moramo premisliti, preden se odločimo za hojo čez črn in strn, saj je le ta ponoči posebej tvegana.

Če je noč negledna si pomagamo s svetlobnimi znaki. Naravno mo azimut in nekoga izmed sotopnikov pošljemo v izbrani smeri. Ta oddaja proti nam svetlobne signale, da ga lažje usmerjamo v pravo smer. Ta postopek ponovljamo, dokler vidimo signal. Potem ga ustavimo, gremo do njega in nadaljujemo s merjenjem, dokler ne pridemo do željenega cilja.

Ponoči se lahko orientiramo tudi po zvezdi severnici in po luni. Severnico/nebesni pol/poiščemo s pomočjo ozvezdja veliki voz. Njegovi zadnji dve zvezdi spojimo in to razdaljo 5x povečamo v isti smeri. Severnica je v ozvezdju malega voza in je v smeri proti severu. Drugi način je orientacija po luni. Bolna luna se ob 18^h približno na vzhodu ob 24^h na J, ob 6^h na Z. Prvi krajec je opoldne na 12^h ob 13^h na J in ob polnoči na Z. Zadnji krajec pa je ob polnoči na V, ob 3^h na J, opoldne pa na Z.

Če je vidljivost zelo slaba se raje držimo uhajalnih poti in smerokazov. Pri hoji ne uporabljamo baterije, to pa predvsem zato, ker se nam oči lažje privadijo na mrk in lažje razpoznavamo okolico. Če imamo prižgano baterijo pa vidimo le predmet te v njenem svetlobnem obsegu.

Če onkras bi rad opozoril, da moramo biti ponoči posebej previdni, da ne smemo brezglavo hiteti, ker lahko pademo neznano kam.

IRBE-JET Titovska Bistrica

POPUST NAJŽ POPUST NA JŽEPOPUST NA JŽEPOPUST NA JŽEPOPUST NA

V času gospodarske recesije, ponovnamrjenosti, ko najsi delovno ljudstvo zateguje pasove, se tudi taborniki vse vse češče srečujemo s finančnimi težavami. S takimi težavami se srečujejo tudi starši naših članov in presneto premislijo koliko denarja se sploh izdaja za taborniški izlet.

Prevoz je največji krivec za drage izlete, se pa lahko precej poceni z uporabo mladinskega popusta/objav/. Objave za železnico lahko nabavite pri TTG na Titovi/objave, ki jih prodajajo v knjižnicah so dobre le za avtobusni prevoz/. Objave izpolnimo, zbiramo in če je to potrebno, pišemo še seznam udeležencev. Popust je odobren, če šteje skupina najmanj pet ljudi/za železnico/oziroma deset/za avtobus/, če že nimate objav kupite vsaj povratne vozovnice.

30%ceneje 30%ceneje 30%ceneje 30%ceneje 30%ceneje 30%ceneje
povratna 25%ceneje

Človek pri gibanju v naravi naleti na številne neprilike. Med temi zavzemajo važno mesto naravne ovire, ki onemogočajo človekovo anatomske gibanje. Tudi pri teh ovirah so nekatere krajše oblike; to so predvsem skalni skoki in potoki. Daljše ovire, kjer izgubimo veliko časa in energije pa so predvsem goščave, skvotja in močvirja. Premagovanje teh ovir združuje nekatere elemente alpinizma, porečanstva in drugih spretnosti. Njihovo težavnost pa lahko povečajo še vremenske situacije.

Ovira, ki nas kaj lahko preseneti v strmeh gozdu ali na podobnih področjih je skalni skok. Dostikrat se ji lahko izognemo, včasih pa smo jo prisiljeni prečkati. Najbolj uporabno je spuščanje s pomočjo Diflerjevega sedeža. Za to rabimo močno vrv, katere krajišči zavežemo. Tako dobimo dvojno vrv najprej dobro zasidramo za skalni rogelj, drevo ali kak podoben stabilen objekt. Zatem si vrv pravilno prepletamo po telesu. Za varovanje na služi prusikova vrv. Pri večjih, manj izkušenih skupinah pa lahko uporabljamo še dodatno varovanje kot pri prostem plezanju. Pri spuščanju moramo paziti, da se dobro podložimo na izpostavljenih delih telesa, sicer nas vrv lahko močno odrgne. Spuščamo se v enakomernih odzivih od stene, ves čas pa smo obrnjeni pravokotno na steno. Zavozlani krajišči vrvi namob koncu spusta služita zato, da vrv lažje snamemo pa tudi za večjo varnost.

Kakor pri spuščanju se nam lahko tudi pri vzpenjanju zgodi, da naletimo na skalni skok, ki ga moramo preplezati. Tu uporabljamo tehniko prostega plezanja. Služijo nam različni oprimki in stopi. Pri prostem plezanju je važno, da je plezalec dobro varovan. Varujemo s primerno vrvjo, ki jo ima plezalec privezano okoli pasu. Prav tako pomembno pa je dobro zasidrati tistega, ki varuje.

Druga vrsta kratkih ovir so potoki. Pri prečkanju teh so pomembne številni dejavniki: širina, globina, moč toka, temperatura vode... Nekateri lahko prečkamo po iz vode štrlečem kamenju, druge pa lahko preskočimo. Večje težave se začnejo, ko nobena od teh možnosti ne pride v poštev. Tukaj si pomagamo z laso, ki jo vržemo na drugi breg, lahko položimo čez potok sušico, v lažjih primerih pa lahko z vrvjo varovan človek potok prebrede.

Podobno kot pri potokih je tudi pri rekah. Tudi tu lahko plitvejšo in mirnejšo reko prebredemo, pri bolj deročih in globljih pa si spet pomagamo z varovanjem. Uporabljeno vrv privežemo na drugem bregu reke, tako da je ostalim v oporo. Pri prečkanju reke upoštevamo tudi relief dna, hodimo po položnejšem dnu, kar je zlasti pomembno na začetku in na koncu prečkanja. Pri deročih rekah moramo paziti, da nam voda ne sega višje od polovice stegen, sicer nas lahko odnese. Pri vzdrževanju ravnotežja si lahko pomagamo tudi z močno palico, ki jo opremo na dno v smeri toka. Za transport prtljage lahko naredimo priročen splav.

Precejšnje oviro predstavlja goščava, ki se večkrat razprostira na veliki površini. V tem primeru je najbolje, da se goščavi izognemo, saj predstavlja njen prehod veliko izgubo

časa, pa tudi številnim praskam se izognemo. V gorskem svetu predstavlja podobno oviro ruševje.

V gorah naletimo tudi na skrotje, to je z ruševjem poraščen krušljiv skalnat svet, dostikrat pa so skale preraščene tudi z visoko travo. Na takem področju moramo biti zelo previdni pri hoji, saj nam rastje ovira preglednost, tako da lahko pri nepazljivosti pride do poškodb: zvini, izpahi, zlomi... Zaradi same strmine pobočja pa lahko pride tudi do težjih padcev z neprijetnimi posledicami.

Večkrat hodimo tudi po zelo mehkem terenu. Na to vpliva predvsem vreme /dež, sneg, odjuga.../, ki lahko močno razmoči zemljo. Še hujši primer somočvirja. Tu se nam pri hoji zelo vdira, zato napredujemo počasi in z naporom. Pomemben dejavnik je tudi teža opreme, ki jo imamo s seboj. Tudi v gorah naletimo na mehek sneg, kjer ravnamo podobno kot v močvirjih. Veliko težav lahko povzroče snežni zameti na grebenih, kjer je ena strea /kjer piha/ popolnoma gola.

Še težje so ovire v gorah ob določenih vremenskih situacijah. Tu moker sneg in dež prekrije kamenje, zaradi hitrih temperaturnih prevratov pa to pogosto zmrzne. Tako nastane žled, ki je ponavadi zelo težko prehodni, čezenj pa zapade še sneg tako da nam ovira pogled na skale. V taki situaciji se izognemo večjim nevarnostim z varovanjem.

Za prehod je zelo težaven tudi kraški teren. Že sama razgibanost reliefa povzroča težave, poleg tega pa so na tem področju tudi težko prehodni kraški gozdovi z nizkimi bori. Pogosto nas spremlja tudi pomajkanje vode, zmanjša orientacije pa je zelo okrnjena.

Vilhar/Bežigrad

RAZIS ORIENTACIJSKEGA TEKMOVANJA TČ1 VABIMO ŠE OSTALE!

25. t.m. bo v Mednem orientacijsko tekmovanje. Zbor bo ob 9. uri pred motelom Kompas/Medno/. S seboj prinesite le kuli, svinčnik ali podobni rekvizit. V primeru slabega vremena tekmovanje BO, zato se temu primerno obutli in oblečeni. Imejte dovolj hrane. Tekmovanje je za vse vode TT, vabimo pa tudi ostale vode v odredu, če se tekmovanja "zanesljivo" udeležijo. Ekipa šteje 3 /tri/ člane. Poleg kulijske/pisala/ imejte s seboj še koledar/Blok/za opis poti. Zaključek tekmovanja bo predvideno ma do 14 ure.

Willy

P.S. Prinesite s seboj kompas, če ga imate.

ZMAJI ZMAJIMO ZMAJI ZMAJIMO ZMAJI ZMAJIMO ZMAJI ZMAJIMO

ZMAJI HVALIJO palačinke, ki so zmešale pamet nekaterim članom uredniškega odbora v tolikšni meri, da je odgovorni urednik resno zaskrbljen

ZMAJI GRAJAJO Zagrebčane, ker še vedno niso poslali iz Letkinega memoriala rezultatov, kjer se je naša ekipa dobro odrezala

ZMAJI HVALIJO mušpice, ki so se udeležile tiskanja v zgodnjih popoldanskih urah

ZMAJI GRAJAJO Lsatovke iz ČCT, ker prelagajo svoje izlete iz tedna v teden

ZMAJI HVALIJO telefonsko govorilnico na Prubah, ki po pogovoru vrne činar

ZMAJI GRAJAJO Petjo, ker se nikjer več ne prikaže in jo v TČ že zelo pogrešajo

ZMAJI VAS VABIJO na novoletni ples, ki se bo v organizaciji "utarne troike" iz TČ dogajal 28. decembra v večernih urah na KS Trnovo.

ZMAJI GLOBOKO OBZALUJEJO? KER MI več fantov v modrem in izrekajo sožalje Tanji in Lodi

ZMAJI HVALIJO Gregeta, ki se je končno prikazal na tiskanju

ZMAJI GRAJAJO Jureta, ker se hvali

ZMAJI POZDRAVLJAJO prihod novih Tigrovih brigad, saj je pred njimi zelo fina špica.

ZMAJI SE VESELIJO PRIHODA Cikota na sceno

ZMAJI HVALIJO NOVE NASITKE. ki jih je Sašo pravkar prinesel pokazat na tiskanje

ZMAJI POZDRAVLJAJO AJO Dolores, ki se je prav tako prikazala na tiskanju

ZMAJI SE CULIJO sami sebi, ker jim le počasi uspeva nastajati

ZMAJI se VESELIJO, da jih je s svojim obiskom na tiskanju počastil celo Sebastjan

ZMAJI PREKLINJAJO organizacijo tehnične plati tiskanja

ZMAJI GRAJAJO novemberski Tabor, ker jih je precej pograbil.

ZMAJI UPAJO, da so pr vi, ki bodo letos to storili in vam želijo: SREČNO NOVO LETO 1983 !

ZMAJI HVALIJO Lodo in Tanjo, ker uspešno branita Zmajevske barve na košarkaški tekmi

ZMAJI UPAJO, da jim bo dedek Mraz prinesel zelo, zelo velik kup papirja

ZMAJI UPAJO, da Ciko in fantek iz sladkorčka ne bosta izgubila živcev

ZMAJI SE poslavljajo

ZMAJI ZMAJIMO ZMAJI ZMAJIMO ZMAJI ZMAJIMO ZMAJI ZMAJIMO ZMAJI ZMAJIMO

